

මැවීම

හෝ අහඹුව !

[CREATION OR CHANCE !]

විශ්වයේ විශ්මය මගින් මිනිස් වර්ගයා කෙරෙහි
දෙවියන්වහන්සේගේ අභිප්‍රාය
සාධනය කෙරේ.

මැවීම හෝ අහඹුව!
 විශ්වයේ විශ්මය මගින් මිනිස්වර්ගයා කෙරෙහි
 දෙවියන්වහන්සේගේ
 අභිප්‍රාය සාධනය කෙරේ.

- “වැරැද්දට යොමුවූ ලෝකයක්”
- හේතුව පරිනාමවාදයයි
- මිනිසා කෙතරම් දක්ෂද?
- පරිනාමයේ දුෂටකම
- මිනිසා අභ්‍යාවකාශය විනිවිද ගොස්ද?
- අග්‍රමට්ටෝ ඉහල බැඳ වට!
- ආකාශයේ සලකුණු
- පරිනාමවාදියා මැසි-උගුලක පැටලේ!
- මිනිසා පිළිබඳ විශ්මය
- පරිනාමවාදියානව මිමැස්සෙකු වීදි!
- පරිනාමවාදියා දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රඥාව එළිදරව් කරයි

අසීමිත අවකාශය, “පෘතුවිය” ලෙස අප හඳුන්වන මෙම සුවිසල් ගෝලය සහ එය මතුපිට පිටතයේ වික්ෂේපිත විවිධත්වය, අහඹුවකින් හෝ අනියම් ලෙස ඇතිවිද? පිටතයේ සංකීර්ණතාවයන් දෙවෙයේ සරල රූවකට පමණක්ද--නැතිනම් පැවැත්ම පිටුපස යම් සැබෑ අභිප්‍රායක් තිබේද?

පසුගිය වසර අනූව තුළ ලෝකය මත්තෙහි සුවිසල් පරිවර්තනයක් පැමිණ ඇත. 1914 ට පෙර, පිටතයේ රිද්මය බෙහෝ විවේකී විය; මෝටර් රථ දුබල විය, අකාර්යාක්ෂම විය; ගුවන්යානා අවිශ්වාසවූ ලෙහෙසියෙක් බිඳෙන සුලු ජීවා විය; විදුලිබලය තවමත් එහි ළදරු අවස්ථාවේ විය. සදාචාරාත්මකව ලෝකය තවමත් වික්වේරියානු යුගයේ ප්‍රමිතී සහ චාරිත්‍ර මගින් පාලනය විය.

පළමු ලෝක යුද්ධය මතත් පරිවර්තන රැගෙන ආවේය. එය, මතත් නිර්මාණශීලී වකවානුවක් හදුන්වා දුන්නේය. බයිබලයේ පුරෝකථනවල වදන්වලින් “දැනගැනීම වැඩි විය” (දානියෙල් 12:4). වේගය පැමිණුණි: ව්‍යුලිබලයෙහි පාවිච්චිය සංවර්ධනය වුණි: ගුවන් ව්‍යුලිය සරල කෙළිබඩුවකට වැඩිදෙයක් වුණි. සවන් බිම්වලදී, ශක්තිමත් හමුදාවන්ගේ බිහිසුණු මරණීය අරගලය නිසා මිලියන ගණන් මියගියහ: මෙම ව්‍යාප්තවූ බලවත් විපත්තිය තුළ, වාරිතූ සුළගට විසි කරන ලද අතර නව ප්‍රමිති මගින් සදාචාරය මනිනු ලදහ.

තාක්ෂණයේ අපූර්ව සංවර්ධනයන් සහ තෙරතුරු දැන්වීමේ බලපෑම පුළුල් වීම හේතුවෙන්, පරිනාමය වාදයන් සහ “ස්වභාවික සංවර්ධනය” උපයෝජනය කරමින්, ජනතාව දෙවියන්වහන්සේගේ වැඩසිටීම සැක කරන්නට පටන් ගත්හ.

එක් අතකින්, තමන් ප්‍රබල බලයෙන් පාලනය කරන බව දැනගත් මිනිසුන්, කලින් නොදැනසිටි අවකාශය විනිවිද යමින්, තමන් බොහෝ දුරට දෙවිවරුන් ලෙස උපකල්පනය කරගැනීමට සමත්වූහ. අනෙක් අතින්, මේ සා දරුණු විනාශයන් දුටු ඔවුන් හට ත්‍යාගශීලී සහ ප්‍රේමණීය මැවුම්කරුවෙකුගේ වැඩසිටීම සැකයේ හේතුවකට ලක්විය.

වැරැද්දට යොමුවූ ලෝකයක්

දෙවියන්වහන්සේ ඉවත දමන ආකාරයේ ජීවිතය විස්තරකර දීමක් සහිත භෞතිකවාදී දර්ශනයක් මෑත කාලයේදී ප්‍රසිද්ධියට පත්විය. පරිනාමවාදය ගෙනහැර දැක්වූ එය, සංකීර්ණ විවිධත්වය සහිත මැවීම සමහරවිට වූයේ අහඹුවකින් මිස, මනසෙහි පැහැදිලි අභිප්‍රායක් සහිත බුද්ධිමත් මැවුම්කරුවෙකුගේ අතින් නොවේ යැයි ප්‍රකාශකලේය. මනා යුද්ධ අණුසරනය කල අර්බුදයන් සහ අවපතන හරහා මිනිස්වර්ගයා අරගල කරන විට සහ පුවත් මාධ්‍ය තුළ පැහැදිලිව විදහා දැක්වූ භාමතව ලක්වූ ප්‍රදේශවල කාලකණ්ණිකම සහ හිඟභාවය දුටු විට, පරිනාමවාදයේ ප්‍රමිති දේශපාලනය තුළට

අව්‍යාජවත්මකව ඇතුළු කරන ලදහ. දෙවියන්වහන්සේ තුළ විශ්වාසය සහ ඇදහිල්ල තව දුරටත් අභියෝගයට ලක් කරමින්, කොමියුනිස්ට් වාදය ජනප්‍රියවූ අතර, විද්‍යාව සඳහා බාවිත් කල දේ දේශපාලනය සඳහා කාලේ මාක්ස් කලේ යැයි ප්‍රකාශකරන ලදහ. අද, දකුණේ සිට වම දක්වා දේශපාලනික වින්තන බොහොමයක් කොමියුනිස්ට් වාදයේ ප්‍රතිපත්ති වලින් වර්ණවත්ව ඇත්තේ බොහෝ රටවල දක්නට ලැබෙන රාජ්‍ය ඒකාධිපතිත්වය ප්‍රකාශකරමිනි.

මේ අතර, ආගමි තුළ මනිස්වර්ගයාගේ විශ්වාසය සොලවනු ලැබිය. බයිබලයේ බලපෑම අවලව අවිශ්වාසයට ලක්ව පසුබිමට තල්ලුකරන ලදී. සදාචාරය සැතැල්ලුවට ලක්වී අද පතිවුතාව “පැරණි මෝස්තරයක්” වී ඇත. ස්වර්ගීය පියෙකුගේ සංකල්පය අපැහැදිලි වූයෙන්, පෘතුවිය මත පිතෘතාවයේ ප්‍රතිපත්ති අතාවයට පත්විය. මුලු ලෝකයම දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙහි අපවාරි වූයෙන්, තම උරුමයවූ දුක සහ දුෂ්ටභාවය සමග දික්කසාදය සහ අපවාරය වැඩුනි. අද, පොදුවේ මනිස්වර්ගයා, දෙවියන්වහන්සේනට පිටුපා සිටී. එය සදාචාරාත්මකව කම්පිත තත්වයක ඇත. එය, වාර්ගිකව සහ ජාතිකව බොහෝ සෙයින් භයානක සහ ව්‍යාජතාවූ විනාශයන්ගේ අපේක්ෂාවන් හට මුහුණ දෙන්නේ ශිෂ්ටාචාරයම සම්පූර්ණව විනාශකිරීමේ ප්‍රවනතාවයකිනි.

හේතුව පරීනාමවාදයයි

පරීනාමවාදය හැර අන් කිසිම උගැන්වීමක් දෙවියන්වහන්සේ වැඩසිටිනා බවට මිනිසා තුළ ඇති විශ්වාසය විනාශකිරීමට දායකව නොමැත. නමුත් එම න්‍යාය සම්පූර්ණයෙන්ම අසත්‍යවන අතර එය සත්‍යයැයි අවිවාදයෙන් සාධනය කලේ යැයි ප්‍රකාශකිරීමට නිර්භීතවන්නාවූ කිසිම කීර්තිමත් විද්‍යාඥයෙකු නොමැත. මෙම වාදයේ යෝජනා පාදකව ඇත්තේ, සැබවින් වමසිලීමත් මනස තෘප්තිමත් කරන්නට අපොහොසත්, අනුමතිය සහ අනියම් සාක්ෂි මතය. සමාජය මුහුණදෙන්නාවූ ජයගත නොහැකි ගැටළු සඳහා කිසිදු පිළිතුරක් මෙම වාදයට සැපයීමට නොහැකි අතර සදාචාරයේ

පිරිහීම, පවුල් පීඩනයේ ගොවැවීම සහ වර්තමාන ලෝකය අපකීර්තියට පත්කරන්නාවූ දේශපාලනික පසම්පූර්ණතා වලට එයම වගකිවයුතු වෙයි.

නමුත් කිසිම සැකයකින් තොරව, පුද්ගලිකව ඉටුවීමටලින් නිර්දේශිතව තම අපූර්ව පුරෝකචනවල ස්ථිර කිරීම සමග බයිබලයට, මිනිස් වර්ගයාගේ යහපත සපයන, අනාගතය සඳහා බලාපොරොත්තුව තබන තෘප්තිමත් පීඩනයකට අප යොමු කළ හැක. (1 තිමෝති 4:8).

මෙම සියලු ආරවුල්වල දැඩි විකේෂිත අංගය නම්, එහි උගැන්වීම් කෙතරම් ව්‍යාප්තිය වටහානොගත්, එහි බලපෑම කෙතරම් අන්ත්‍රාදායකදැයි නොදත් ජනතාව විසින්, රැවටි පරිනාමවාදය පිළිගැනීමයි. දැන් එය පාසැල්වල අධ්‍යාපන පද්ධතියට ඒකාබද්ධකොට ඇති අතර, සාධනය නොකළ න්‍යායක්ව පවතිද්දීත්, බයිබලය මුළුමනින්ම අපකීර්තියට පත්කරන ආකාරයෙන් සියලු සැකයන්ගෙන් තොර යථක් ලෙස නිතර උගන්වනු ලැබේ.

එසේ, මුල් ළමාවියේ සිට, පසුගිය කාලවල ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නකිරීමටත්, එහි බලාපොරොත්තුවේ පණිවිඩය සහ පොද්ගලික ගැලවීමේ දීමනාව සමග බයිබලය කෙරෙහි උපහාසාත්මක වීමටත් ජනතාවට උගන්වනු ලැබේ. යේසුස්වහන්සේ නැවත මෙම පෘතුවියට පැමිණෙන අදහසත් (ක්‍රියා 1:11;3:19), තම උගැන්වීම් අනුසාරයෙන් පීඩත්වු අය මළවුන්ගෙන් නැගිටුවා ඔවුන්හට සදාකාල පීඩනය දෙන බවත් (මතෙව් 19:28-29) ජනතාව ප්‍රතික්ෂේප කරති; දෙවියන්වහන්සේ පෘතුවිය මතුපිට රාජ්‍යයක් ස්ථාපිත කරන බවත් (දැනියෙල් 2:44) සහ එය මත්තෙහි රජු ලෙස යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ රාජ්‍ය කරන බවත් (1 කොරින්ති 15:24; සෙකරියා 14:9) පෙන්වන ධර්මය ඔවුහු භාසායට ලක්කරත්. එසේ කරමින් ඔවුහු වැනසෙන මිනිස්වර්ගයා හට දෙවියන්වහන්සේගේ දීමනාව වන ගැලවීම (යොහන් 3:16) ප්‍රතික්ෂේප කරමින් අනාගතය තුළ ඇති කිසියම් බලාපොරොත්තුවකින් තමන් කපාහරී.

මිනිසා කෙතරම් දැක්මද?

එසේ වුවත් බයිබලය විශ්වාසය අපේක්ෂාකරන අතර, මෙම භෞතිකවාදී යුගයේ, ජීවිතයේ බෙහෝ අතිරික්තය ගවේශණය කල මිනිසා විශ්වාසයට උපකාස කිරීම ජනප්‍රියය. තමා එයට වඩා බබ්බට ගොස් ඇති බැව් මිනිසා උපකල්පනය කර ජීවිතයේ සියලු ගැටළුවලට පිළිතුරු තමා සතු බැව් සිතයි. නමුත් එවන් දෘශ්ඨියක් කෙතරම් දෝශසහිතද? මිනිසා මතුපිටින් දක්ෂවන්නට හැකි වුවත්, සියලු පිළිතුරු ඔහු සතුව නොමැත. සොයාගැනීමේ මත්තෙහි පැකිලි වැටෙන්නට දෙවියන්වහන්සේ ඔහු හට අවසර දී තිබෙන ප්‍රමාණයට ඔහු දක්ෂවන්නට පුළුවන. සමහර මූලද්‍රව්‍ය පාවිච්චි කිරීමට එයින් ඔහුට හැක්කුවත්, ඒවායේ මූලයන් පිළිබඳව ඔහු අපැහැනව සිටී.

උදාහරණයක් ලෙස වීදුලිබලය සලකන්න. ජීවිතයේ පදනම් සඳහා එය මත්තෙහි අප නිසැකවම යැපුනත්, එය යොදාගන්නා විද්‍යාඥයා හට එය කුමක්ද හෝ එය පැමිණියේ කොතැනින්ද කියා හෝ විස්තර කල නොහැකිය! නූතන යුගයේ තවත් විශ්මයක් සලකන්න: ගුවන්වීදුලිය සහ විඩියෝ ප්‍රක්ෂේපණය. එය සම්පූර්ණයෙන්ම යැපෙන්නේ මිනිසා සොයාගත්, නමුත් ඔහුට මැවිය නොහැකි මූලද්‍රව්‍යයන් මතය. කිසිම මිනිසෙකු ඉලෙක්ට්‍රෝනයක් හෝ ඉලෙක්ට්‍රෝඩ් තනන ටංක්ස්ටන් අංශුවක් හෝ කිසිදු සාදා නොමැත: වැල්ව ආවරණය කරන තඹ බිඳක් හෝ කිසිම මිනිසෙකු කිසිම දා මවා නොමැත. එසේ- මිනිසාගේ නිර්මාණාත්මක භාවයේ ජයග්‍රහණයයේ එළිදක්වන රේඩියෝව, ඔහුට හමුවූ නමුත්, ඔහු කිසිදිනෙක නොසෑදූ මූලද්‍රව්‍ය මත රඳාපවතී!

ඒවා එහි තැබුවේ කවරෙක්ද? දෙවියන්වහන්සේ මිස වෙන කවරෙක්ද?

දැන්, ඔබ ගැනම සිතන්න. සමහර විට දවසෙහි පැය අටක් ඔබ ඇඳක් මත විවේකිතව නිද නිදන්නට උත්සාහ ගනී. ඇයි? නින්ද එතරම් අනිවාර්ය ඇයි? ඔබගේ දොස්තර මතකාගෙන් අසා, ඔහු එය

නොදන්නා බැව් සොයාගන්නා! ඔබ එසේ කිරීම වැදගත් යැයි ඔහු දැනී: එය, සම්පූර්ණ මිනිස් කය ප්‍රකාර්නිමත් කර යළි ප්‍රාණවත් කරණ බවත්, එය ආහාර මෙන්ම වැදගත් බවත් ඔහු දැනී. නමුත් සිරුර නිදාගතයුත්තේ මන්ද යන්න ඔබගේ දොස්තර මහතා නොදැනී! ඔහුගේ සියලු ස්වයං ප්‍රකාශිත දැනුම සමග, මිනිසා බොහෝ සීමිතය.

මිනිසා කරන දේ විස්තර කිරීම සඳහා “ප්‍රාතිභාර්ථය” නමැති වචනය අද නිතරම යොදා ගන්නා නමුත්, එය බයිබලය සම්බන්දව පාවිච්චිකිරීම ජනප්‍රිය නොවන වදනකි. හිසට ඉහලින් පියාසර කරන යෝධ ජෙට් යානාව “ප්‍රාතිභාර්ථයක්” නමුත් බයිබලයේ සඳහන් ප්‍රාතිභාර්ථයන් සඳහන් කිරීමේදී හඬනංවන සිනහවක් පිටවේ.

පරීනාමයේ දුෂ්ඨකම

කලින් සඳහන් කලදේ සිත්හි තබාගෙන, පරීනාමවාදයේ න්‍යායය අවධානයෙන් සලකා බලන්න. “ජීවිතය” හුදෙක් අභ්‍යවකින් පැන නැගුණු බැව් එය පවසයි: සෑම දෙසින්ම පෙනෙන්නාවූ එහි සංකීර්ණ, සුංසංගතය සහ අසමාන ස්වරූපයන්, මව ගොභොරුවකින් වැඩුණු බවත්: කිසි මෙහෙයවීමක් හෝ අභිප්‍රායක් නොමැතිව වර්ධනයවූ බවත්: ඒ සියල්ල අන්ධ අභ්‍යවකින් සිදුවූ බවත්: අපට අත්, පාද සහ ඇස් ඇත්තේ අපූර්ව සරල වාසනාවකට බවත් එය ප්‍රකාශ කරයි!

එවන් න්‍යායක් විශ්වාසකිරීමට නොහැකිය. මම ඔරලෝසුවක් දෙස බලමි. එහි සියලු සංකීර්ණ යන්ත්‍ර පරීක්ෂාකරමි. එම කුඩා යන්ත්‍ර කොටස් සියල්ලෙහි කාර්යයන් මට නොවැටහුනද (මම යන්ත්‍ර සූත්‍ර පිළිබඳ නොදන්නෙමි), ඒ සියල්ලෙහි සැලැස්මක් සහ අභිප්‍රායක් ඇති බැව් මම දනිමි. නමුත් පරීනාමවාදයේ විද්‍යාව මට උගන්වන්නේ, ඔරලෝසුව තමන් විසින්ම නිපදවාගත් බවයි. එය නොදන්නා හේතුවක් නිසා එයට වේලාව ප්‍රකාශකරන්නට අවශ්‍යවූ බැවින් එම කුඩා දූනු සියල්ල පරීනාමය කරගත් බවත්, එමනිසා එයට පරිබාහිරව ක්‍රියාත්මකවූ බලයයන් සහ අභ්‍යන්තරයෙන් පැමිණි අපේක්ෂාව විසින්, එය අවසානයේදී ඔරලෝසුවක්වූ බවයි!

ඔනෑම විද්‍යාඥයෙකු දන්නා පරිදි, මාගේ කුඩා උපකාසය ඇදහිය නොහැක්කක් නොවේ. එම න්‍යායය පදනම්ව ඇත්තේ එම ප්‍රතිපත්තිය මතයි. පීචතය පැවැත්මට පැමිණියේ කෙසේද? දුරස්ථ ඇතිතයේදී, වෙරළ මත්තෙහි බලවත් ප්‍රථමික රැළි වැදී, පීචතය මැවුණු බැව් එක් මිනිසෙකු මා හට පැවසීය! නමුත්, බලවත් රැළි වෙරළ මත්තෙහි වදින්නට සැලැස්වූයේ කවුද? ඔහු දැන සිටියේ නැත. මා සිතන පරිදි, ඔහුගේ මුලු න්‍යායයම, ප්‍රාතිහාර්යය අඩවියෙන් ඔබ්බට ගොස් මැපීක් රාජධානිය තුළට ගමන් කළේය! අන්ට අහඹුව තම මැපීක් දණ්ඩ සෙලවූ විට, පීචතය මැවුණි!

නමුත්, පළමුවැන්නා වැරදි බැව් තවත් විද්‍යාඥයෙකු මාහට පැවසීය! මෙම කරුණ පිළිබඳ පරීක්ෂා කිරීමේදී, විද්‍යාඥයන් සිදුකල බොහෝ වැරදි මාහට හමුවිය. විශේෂයෙන් මෙම පරීක්ෂාවාදී න්‍යායය පිළිබඳ, එකක් අනෙක නිෂ්ප්‍රභා කරන්නාවූ බොහෝ පරස්පර න්‍යායයන් තිබූ බැවින්, තම නිවැරදි, පැහැදිලි සහ සරල උගැනීම්වම් ඇති මගේ බයිබලය දෙස නැවත යන්නට මට හැකි විය: “පටන්ගැන්මේදී දෙවියන්වහන්සේ අහසත් පොළොවත් මැවූයේක” (උත්පත්ති 1:1).

නමුත් ඔබ සිහිතබා ගත යුත්තේ, මෙම දේවවිරෝධී න්‍යායයන් පාසැල් දරුවන්හට උගන්වන බවත්, දෙවියන්වහන්සේගේ වචනවලට අගෞරවයෙන් සැලකීමට උනන්දු කරවන ප්‍රතිපත්තිවලින් ඔවුන් අවිචාරවත්ව සකසන බවත්, අපවාරී දිවියක් කරා යා හැකි අධ්‍යාත්මයක් ඔවුන් තුළ ආරෝපණය කරන බවත්ය.

දෙමාපියන්හට තම දරුවන් සඳහා දිය හැකි ශ්‍රේෂ්ඨතම උරුමය නම්, දෙවියන්වහන්සේ හට ගෞරව කිරීමත්, අධ්‍යාත්මික දේ පිළිබඳ අධ්‍යාපනයත්ය.

මිනිසා අභ්‍යවකාශය වනිවිද ගොස්ද?

අසීමිත අවකාශයේ පාවෙන්නාවූ නොවැදගත්, ඉතාකුඩා අංශුවක් ලෙස, දුරේක්ෂය අපගේ පෘතුවිය එළිදරව් කරයි. ඔබ අහස දෙස

බැලුවට, ඔබ මුහුණ දෙන්නේ අනන්තයටයි! අවකාශයට ඔබ්බෙන් ඇත්තේ කුමක්ද? එයටත් ඔබ්බෙන් ඇත්තේ කුමක්ද? එසේ, මෙම ගැටළුව මත අප කල්පනා කිරීමේදී, මැරෙණසුලු මනිසාට වඩා යම් දෙයක් ඇති බව අපට පසක් වන අතර, මැවුම්කාර දෙවියන්වහන්සේනා මුහුණට මුහුණ සිටීමට, අවකාශය දෙස බැලීම ප්‍රමාණවත්වේ.

අපගේ සම්පතම අසල්වැසියා (පෘතුවියේ උපග්‍රහයා වූ චන්ද්‍රයා හැරෙන්නට) වන්නේ සිකුරු ග්‍රහයායි. එය අප හට ආසන්නම ලක්‍ෂයේදී කිලෝමීටර් 39,000,000ක් එපිට දුරකින් ඇත. සිකුරු සහ අනෙකුත් ග්‍රහයන් සමග, කිලෝමීටර් 150,000,000ක් ඇතින්වූ සූර්යයා වටා අපි පරිඛ්‍යමණය වන්නෙමු.

සූර්යයා, සෞරාග්‍රහමණ්ඩලය නම් වූ තමාගේ කුඩා පද්ධතියක කේන්ද්‍රයයි. සෞරාග්‍රහ මණ්ඩලයට ආසන්නම තාරකාව වූ (සෑම තාරකාවක්ම සූර්යයෙකු නිසා, එය එහිම සෞරාග්‍රහමණ්ඩලයේ කේන්ද්‍රයයි) ඇල්ෆා සෙන්ටූරි පිහිටන්නේ කිලෝමීටර් මිලියන මිලියන 42ක් ඇතිනි.

සෞරාග්‍රහමණ්ඩලය, රාත්‍රියේදී අප දකිනා අහස හරහා පැතිරුණු දැවැන්ත ක්ෂීරපතයෙහි ඉතා කුඩා තීතක් පමණක් වන්නේය. දකින්නාවූ සෑම ආලෝක තුඩක්ම (සූර්යයා සමග සම්බන්ධ ග්‍රහයන් කිහිපයක් හැරෙන්නට), අපගේ සූර්යයා මෙන් තම දැවැන්ත පද්ධතිය පාලනය කරනා බලවත් සූර්යයෙකි. අහස දෙස දුරේක්ශයක් යොමු කරන්න. ඔබ පියවී ඇසින් දකිනා එක් ආලෝක තුඩත් සඳහාම ඔබ තවත් දහසක් දකිනු ඇත! මනිසා විශාලතම දුරේක්ශ නිපදවන්නට නිපදවන්නට, ගවේශණයේ සීමාවක් නොමැති බැව් ඔහු වටහාගනී! ඔහු දෙවියන් සමග මුහුණට මුහුණලා සිටී.

කෙසේ වෙතත්, එය කෙතරම් විශ්මයජනක නිරවද්‍යතාවයකින් සහ සැලැස්මකින් පාලනය කරන්නේද යත්, මනිසා මෙතෙක් නිපදවූ හොඳම ඔරලෝසුවට වඩා සුක්‍ෂමය, නිවැරදිය.

වාසනාව විසින් මේ සියල්ල සිදුකළේද? අන්ධ අහඹුව අපූර්ව සැලැස්ම නිපදවූයේද? මෙම ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කිරීමට එහි පිළිතුර වන්නේය!

අහස්ගැබ කෙතරම් ප්‍රබලද කිවහොත්, සාමාන්‍ය මැනීමේ ක්‍රම නොසැකෙන බැවින්, ආලෝකවර්ෂය නමින් තවත් ඒකකයක් මිනිසා තෝරාගෙන ඇත. තත්පරයකට කිලෝමීටර් 3000,000ක වේගයකින් ආලෝකය ගමන් කරයි. විනාඩියක් ඇතුළත දුර සඳහා එය 60න් ගුණ කර, පැයක් ඇතුළත දුර සඳහා නැවත 60න් ගුණ කර, දවසක් ඇතුළත දුර සඳහා නැවත 24න් ගුණ කර, සහ අවසානයේදී වසරක් තුළදී දුර සඳහා 365න් ගුණ කරන්න. එහි එකතුව කිලෝමීටර් මිලියන මිලියන දසයක් පමණ වූ දැවැන්ත කෝද්‍රවක්ය. අපගේ ආසන්නම තාරකාවටන ඇල්ෆා සෙන්ටූරි, පෘථුවියේ සිට ආලෝක වර්ෂ හතරකුත් තුනෙන් එකක් දුරකින් පිහිටා ඇත! වෙනත් වටනවලින් කියන්නේ නම්, චන්ද්‍රයා මත ගොඩබෑ රොකට්ටු අපගේ ආසන්නම තාරකාව වෙත එල්ල කළේ නම්, එය කරා යෑමට ඒවාට වසර 5000ක් ගතවේ! මා සිතන පරිදි, එසේ සිදුවීමට බොහෝ කලකට පෙර, එය ගුවන්ගත කල අය තුළ එහි වර්ධනය කෙරෙහි අවධානය සිදී තිබෙනු ඇත!

නමුත් විද්‍යාඥයෝ “මිනිසාගේ අභ්‍යාවකාශය ජයගැනීම” පිළිබඳ මුඛරී ලෙස කතාකරති!

තමා අවට ඇති මැවීම හා සසඳනවිට මිනිසා කෙතරම් අල්පද. යෝබ් සඳහා දෙවියන්වහන්සේ හට මෙසේ කිව හැකිව තිබිණ: “පිරිවර සහිත මහවලසා ගෙනයන්ට නුඹට පුළුවන්ද?” (යෝබ් 38:32).

යටත් පිරිසෙයින් අපගේ සුර්තයාට වඩා මිලියනයක ප්‍රමාණයකින් විශාලවූ අහසෙහි මෙම යෝධයා, (සුර්තයා පෘථුවිය මෙන් මිලියනයකටත් වඩා විශාලය), පැයකට කිලෝමීටර් දහහතර ලක්ෂයකට අධික වේගයකින් තම “පිරිවර” හෝ පරිවාර ලෝකවල් සමග අභ්‍යාවකාශය සිසාරා පියාඹයි! අවකාශය හරහා මෙම වියරු දිවමේදී “පිරිවර සමග මහවලසා ගෙනයන්ට” හැක්කේ

සර්වබලධාරී බලයට පමණි. ගීතාවලිය රචකයාගේ වදන් කෙතරම් සත්‍යයද: “ස්වකීය ඇගලි වැඩියටු ඔබගේ අභස්තලයත් ඔබ පිහිටෙටු සඳ හා තාරකාත් බලා කල්පනා කරන කල, ඔබ මනුෂ්‍යයා පිහිකිරීමට ඔහු කවරෙක්ද?” (ගීතාවලිය 8:3-6)

නමුත් දෙවියන්වහන්සේ තම අපරිමිත දයාව හේතුකොටගෙන, තම මනීමය සඳහා කිහිපදෙනෙක් ගලවා ගැනීම උදෙසා, පියාණන් ලෙස තමන්වහන්සේ මනුෂ්‍යවර්ගයාහට එළිදරව් කොට, මෙම දැවැන්ත පරතරය යාකලසේක. (ගීතාවලිය 103:11-17 බලන්න).

අගුටුමට්ටෝ ඉහල බැල වට!
මනිසා ස්වර්ගය දෙස බැල වට, ඔහු මැවුම්කරුවාණන්ගේ මනීමයේ සහ විශ්මයේ යමක් දකී. දෙවියන්වහන්සේ, “පොළොව අවකාශයෙහි එල්ලා තබන” බැව් (යෝබ් 26:7) සහ “පෘතුවිටකුය මතුයෙහි” (යෙසායා 40:22) වැඩසිටින බැව් බයිබලය විස්තර කරයි. වොන් 6,000,000,000,000,000,000,000 ලෙස ගණන් බලා ඇති ගෝලයෙහි බරත්, එය තත්පරයකට කිලෝමීටර් 29.7 ක වේගයෙන් අවකාශය තුළට ප්‍රක්ෂේපණය කල දෙවියන්වහන්සේගේ බලවත් බලයත්, තම අතිරහස් ගුරුත්වාකර්ෂණ බලය විසින් එය ස්ථානගතකොට පවත්වාගෙන යෑමත් ඔබ කිසිවිටෙක සිතා බැලුවේද? මෙම වේගය හා සසඳන විට, වේගවත්ම බලවත්ම ජෙට් ගුවන් යානය එකතැන සිටින්නාසේ පෙනෙයි! අති ප්‍රබල ප්‍රවේගය සහිතව අවකාශය තුළ වේගයෙන් ගමන් ගන්නා එම දැවැන්ත ආකාශවස්තූන් පිළිබඳව අතිරහස්ද, පෘතුවියට සාපේක්ෂකව ඒවායේ පිහිටීම පිළිබඳ තාරකා විද්‍යාඥයන් හට අනාවැකි කිවහැකි නිවැරදිතාවයේ නිතිවලට යටත්වීමද ඔබ කල්පනා කලේද?

මෙම දැවැන්ත බලය සහ විශ්මය ජනක නිරවද්‍යතාවය මැවීමේ හෝ නැතහොත් අනඹුවේ සාක්ෂියක්ද?

පෘතුවිය අප්‍රමාණ වුවත්, එය සූර්යයාට සාපේක්ෂව කුඩාය. එය අප කෙරෙහි පිහිටි දැවැන්ත දුර නිසා, සූර්යයා අදුරු විදුරුවක් තුළින්

බැලීමේදී, කුඩා රතු තැටියක් සේ පෙනෙයි. නමුත් ඇත්තවශයෙන්ම, එහි විෂකම්භය ක්ලෝමිටර් මිලියන එකහමාරක් පමණ වෙයි.

එහි කිරණ මත පොළොවෙහි පීච්ඨය රඳාපවතින නිසා, සූර්යායා ස්වභාව ධර්මයාගේ උදුන වේ. ආලෝක කිරණයක ගමන්මග තරම් වෙන කිසිවක් සිත්ගන්නා සුළු නොවේ. පළමුව, තත්පරයකට ක්ලෝමිටර් 300,000ක වේගයකින් අවකාශය හරහා එහි දිගු ගමන වෙයි. එය පෘතුවියට ලගාවී තණබිම් සන්තයෙන් පිරීමදී, සෑම තාණ පත්‍රයක්ම එය ප්‍රිත්යෙන් වැළඳගන්නා අතර සූර්ය උණුසුම එහි දුබල ඉන්ද්‍රියය තුළ සිරගතවෙනු ලබයි. තණබිමිහි සතුන් එම හරිත තාණ කුටි දෙස වසගවන අතර, එසේ ඔවුන්ගේ ශරීර තුළට සූර්ය කිරණ ඇතුළුවී, කිරී, මස් හෝ ලෝම ලෙස පරිවර්තනයවී අවසානයේදී ආහාර ලෙස අපගේ මේසය මත හෝ වස්ත්‍ර ලෙස අපගේ ශරීරය මත නිමාවට පත්වෙයි! තම කිරණ තුළ මිනිසා සඳහා පීච්ඨ සපයන්නාවූ උත්කාෂ්ඨ සූර්යායා අප විසින් කෘතඥතාවයෙන් අගය කල හැකි අතර උන්වහන්සේගේ අසුරුව සහ හාගාශිලී මැවීම කෙරෙහි සතුකිවන්ත විමෙන් දෙවියන්වහන්සේගේ ඥානවන්ත භාවය සඳහා ප්‍රතිචාර දැක්විය හැකිය; එම අවස්ථාවේදීම, පරීනාමවාදියා ඔහුගේම මධගොභොරුවේ අත්හැර දැමිය හැක (2 පේතෘස් 2: 22 බලන්න).

තම සොබාසය සපයන කිරණ සහ අඳුර දුරුකිරීමේ හැකියාව ඇති සූර්යායා, ,ලෝකයේ ආලෝකය, (යොහන් 8:12) ලෙස තමන් ප්‍රකාශකල ස්වාමිවූ දේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සඳහා උචිත සංකේතයකි. උන්වහන්සේ තම කාරුණික බලපෑම යටතට පත්වූවන්ට පීච්ඨය දෙනවා පමණක් නොව, මිනිස් වර්ගයා නිමරයේ සිරකර සිටිනා ආත්මික අන්ධකාරය සහ අවිචාරලබ්ධිය අවසානයේදී විනාශකරනවාද ඇත. (යෙසායා 60:1-2).

පෘතුවිය මත පැමිණෙන උන්වහන්සේගේ රාජ්‍ය පිළිබඳ ගීතාවලිය කර්තෘ මෙසේ පැවසුවේය:
“හිරු පවත්නා තෙක් උන්වහන්සේගේ නාමය පවතින්නේය.

මනුෂ්‍යයෝ උන්වහන්සේ කරුණකොටගෙන ආශීර්වාද ලබන්නෝය. සියලු ජාතිකු උන්වහන්සේ වාසනාවන්තයයි කියන්නෝය” (ගීතාවලිය72:17).

අප ස්වර්ගය දෙස බලා, දෙවියන්වහන්සේ අවකාශය තුළට ප්‍රක්ෂේපණය කළ දැවැන්ත බලයයන් දර්ශනය කළ විට, පෘතුවිය තුළ තම ශ්‍රේෂ්ඨ අභිප්‍රාය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ හැකියාවේ සලකුණු වූ, උන්වහන්සේගේ බලයේ සලකුණු දකින්නෙමු: “ස්වර්ගයේ දෙවියන්වහන්සේ කිසිකලක නැතිනොවන්නාවූ ආජ්‍යයක් පිහිටුවනසේක. ඒකේ ආණ්ඩුව අන් සෙනගකට අත්හරිනු නොලබන්නේය. එය සියලු රාජ්‍යවල් පොඩිකර නැතිකරන්නේය. එයද සදාකාලෙටම පවතින්නේය”(දානියෙල් 2:44).

මෙම අභිප්‍රාය ඉෂ්ට කිරීම සඳහා, දෙවියන්වහන්සේ මෙම පෘතුවිය කරා නැවත යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ එවනු ඇත (එළිදරව් 1:7).

ආකාශයේ සලකුණු

සූර්යයාගේ මහත් ගීනි කිසිදු නොනිවෙනු ඇත. අංශක හයේ සිට හත්දහස දක්වා මතුපිට උෂ්ණත්වයකින් එය දැවෙන අතර අභ්‍යන්තර උෂ්ණත්වය අංශක මිලියන 50 ක් පමණවේ යැයි කල්පණාකරනු ලැබේ. මෙම නිෂ්පාදන ශක්තියෙන්, පෘතුවියට අල්ප ප්‍රමාණයක් පමණක් ලැබේ. පෘතුවිය සූර්යයාට මදක් සමීප වූයේ නම්, එහි උෂ්ණත්වය අප විනාශකරනු ඇත. එය, වන්දුයා පෘතුවියට ආසන්න තරම් දුරකින් වූයේ නම්, පෘතුවිය සිඳි බිඳී යනු ඇත! නමුත්, එහි පීචය රදාපැවැත්වීමට ආධාරකයක් ලෙස, පෘතුවිය පවතින ස්ථානයේම පවතින්නට දෙවියන්වහන්සේගේ ඥාණවන්තභාවය සැලසුම් කලේය (යෙසායා 45:18).

දෙවියන්වහන්සේගේ නිර්මාණයන් හා සසඳීමේදී, මිනිසාගේ ශේෂ්ඨතම නිර්මාණ නොවැදගත්ය. සිඩනි වරාය (ඔස්ට්‍රේලියාව) මත ඝනමිදුමක් පැවතියේයැයි උපකල්පනය කරන්නේ නම්, විස්ථාපනය කළ යුතු වාතය වෙන් මිලියන පහකට වඩා අධිකවනු ඇත. එය විසිරීමට සඳහා උපක්‍රමයක් මිනිසාට නොමැත! නමුත්, කනස්සල්ලේ සහ අදුරේ මහත් දුරලන්නාවූ සූර්යයාහට, පැයක් ඇතුළතදී එම කාර්යය කළ හැක. සෑම විසිහතර පැයක් තුළදී අවතැන් කරවන

සනම්දුමින්, මෙය සුඵකොටසක් පමණය.

සුර්යයාගේ මනිමය බොහෝ තාරකාවිද්‍යාඥයෝ වර්ණනා කොට ඇත. පෘතුවිය ආලෝකවත් කිරීම සඳහා එය ආලෝකය සපයන බැවින්, එහි මතුපිට ප්‍රකාශගෝලය ලෙස නම් කෙරේ. සාමාන්‍ය තත්වයන් යටතේ, එය සතුව මෘදු පෘෂ්ඨයක් ඇතැයි පෙනෙන නමුදු, එහි මත විශාල රළු ඇති අතර, එය මනා ගිනි සාගරයකැයි විස්තර කොට ඇත. සැබවින්ම මනා ගිනි කුණාටුවන සුර්ය ලප ප්‍රකාශගෝලය මත දර්ශනය වන අතර, එම අවස්ථාවේදී දැවැන්ත ජලකර ගිනිදැල් කිලෝමීටර් 300,000 කට අධිකව පිටතට විහිදේ. සමහර ලප මායිම් ආසන්නයේ faculae ලෙස හැඳින්වෙන දීප්තිමත් වැටි ඇති අතර, ඒවා සුර්යයාගේ දීප්තිමත්ම කොටස් වන්නේය. සමහර අවස්ථාවන් වලදී ඒවා කි.මී. 65,000 ක් දිගින් සහ කි.මී. 6,500 ක් පළලින් යුක්තය. ප්‍රකාශගෝලයට පිටතින්, සිසිල් වායු අඩංගු ප්‍රතිවර්ත ස්තරය වෙයි. මෙයට ඉහලින් වර්ණගෝලය ඇති අතර, එහි රෝස පැහැති පෙනුම නිසා එය එසේ හැඳින්වේ. එය කි.මී. 6500 ක ගැඹුරකින් යුක්තය. මෙයට ඔබ්බෙන් අසුර්ව ස්වේත මනිමයටු කොරෝනාව ඇත. එය විරලීකරණයට වායුගෝලයක්වන අතර එය තුළින් පිත්තපටි වන් දිගු, සිහින්, දීප්තිමත් සූත්‍රිකා මතුවේ. මෙවායින් කිහිපයක් කි.මී. මලියන දහසයක දිගින් විහිදී ඇත. 1878දී සිදුවූ සුර්යා සුර්යග්‍රහණයේදී මෙවා දුටහ.

ලෝකයට පිටය ගෙනදෙන්නාවූ තම සාරවත් කිරණ ඇති සුර්යයා, අසම සම ශක්තිය සහ මනිමයෙන් යුත් මනත් ගිනි කබලක් ලෙසට බයිබලය සම කරයි හිතාමලිය 19 දී, තම අණ ක්‍රියාත්මක කරන හට කණ්ඩායමක් විසින් වටකරනු ලැබූ නමුදු ප්‍රධානියෙකු ලෙස, දැවත් සුර්යයා සමාන කලේය. එසේත් නැතිනම්, රැස්වූ සමූහය ඉදිරියේ මනිමයෙන් සහ තේජසින් දර්ශනයවූ මනාලයෙකුට සමකලේය. සුර්යයාගේ මනත් රශ්මිය, ආලෝකය සහ ශක්තිය, දැවත්තට සිහිකලේ තරගයකට දැවන ශක්තිමත් මනිසෙකුවන අතර පෘතුවියේ පැමිණෙන රසුටු, තම බලාපොරොත්තු මධ්‍යගතවූ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සංකේතයක් ලෙස ඔහු එය දැටුවේය. දැවත් “දෙවියන්වහන්සේගේ හදවත සඳහාම මනුෂ්‍යයෙකු”වූ අතර, සදාකාලික වැදගත් පොරොන්දු දෙවියන්වහන්සේ ඔහුට දුන්නේය (2

සාමුවෙල් 7:12,13: යෙසායා 55:7). තම කෘතීන්හි එළිදරව්වන පරිදි මැවුම්කරුවාණන්ගේ සර්වබලධාරීත්වය සහ සර්වඥතා ඥානය පිළිබඳ භාවනා කිරීමට හෙතෙම ආශාකලේය. ඔහු මෙසේ ප්‍රකාශකලේය: “ස්වාමින්ගේ ක්‍රියා මහත්ය. ඒවාට ප්‍රියවන සියල්ලෝ ඒවා සොයා මෙනෙහි කරති”(ගීතාවලිය 11:2).

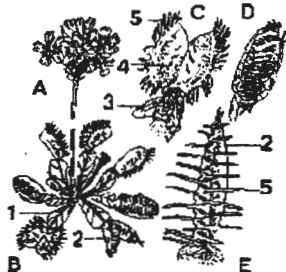
සූර්යයාගේ මනීමය, ශක්තිය, උණුසුම, එළිදරව්කරවන ආලෝකය, ආධිපත්‍ය බලය සහ පීචය දෙන්නාවූ ලක්ෂණ ස්වාමිවූ යේසුස්වහන්සේගේ සංකේත ලෙස යොදාගැනේ. උන්වහන්සේ, “ධර්මිෂ්ඨතමේ සූර්යයා ස්වකිය පියාපත්වල සුවකිරීම් ඇතිව”(මලාකි 4:2) පෘතුවිය කරා පැමිණෙන ලෙස නියෝජනය කොට ඇත. උන්වහන්සේගේ මනීමය අලුත් යුගයක්, පෘතුවිය සඳහා “අලුත් දවසක්” අරඹන්නේ, රජුන්ගේ රජු ලෙස දේශපාලන අවකාශයේ බැබළෙන විටදීය. (2 සාමුවෙල් 23:4). උන්වහන්සේගේ ආධ්‍යාත්මික ආලෝකයේ කිරණ මෙම විදේශී රාත්‍රියෙහි නිමරය සහ දුෂ්ඨතාවය විසිරුවා, දිව්‍යමය සත්‍යයෙන් ලෝකය බබලවනු ඇත (යෙසායා 60:1-3). තම අපේක්ෂිත මනාලිය කරා පැමිණෙන මනාලියෙකු සේ උන්වහන්සේ එන අතර (එළිදරව් 19:7) ඇය සංයුක්තවන්නේ උන්වහන්සේගේ පැමිණීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් තම ශික්ෂා අනුව පීචත් වීමට අවංකව උත්සාහකල අයගෙන්ය; ඇය උන්වහන්සේ සමග අමරණීයත්වයෙන් ඒකාබද්ධව මහිමාන්විත ඒකත්වයෙන් පෘතුවිය මත පීචත්වෙමින් රාජ්‍ය කරනු ඇත (එළිදරව් 5:9-10; යොහන් 17:20-21).

උන්වහන්සේ සියලු රජවරුන් පහලට ඇඳ දමා, ධර්මිෂ්ඨතාවයෙන් පෘතුවිය මතුයෙහි රාජ්‍ය කරන බැවින් (දානියෙල් 7:27), ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ,තමාගේ ගමන දුවන්නට ශක්තිමත් කෙනෙකු, වෙනු ඇත (ගීතාවලිය 19:5). ,සේවය නොකරන ජාතියද රාජ්‍යයද නැතිවන, බැවින් (යෙසායා 60:12), සියලු මිනිසුන් උන්වහන්සේ ප්‍රශංසා කරනු ඇත. තම අධ්‍යාත්මික ආලෝකය සහ වටහාගැනීමේ දීප්තියෙන්, වර්තමානයේ මිනිස්වර්ගයා වටලා ඇති සහ මිදුම සහ ,දැඩි අදුර, විසිරුවාහරින ලබනු ඇත. තම දිව්‍යමය සත්‍යයේ එළිදරව්ව නිසා මෙසේ කැගැසීමට මිනිසා බලකරන ලබනු ඇත: ,කිසි ප්‍රයෝජනයක් නැති නිශ්ඵලකම වන බොරුකාරකමම අපේ පියවරු

(අධ්‍යාත්මක, දේශපාලනික සහ වද්‍යාත්මක!) උරුමකරගෙන සිටියේය” (යෙරෙමියා 16: 19).

පරිනාමවාදියා මැසි-උගුලක පැවැත්මේ !
 සරලව ඉදිරිපත් කරන්නේ නම්, නිශ්චිත මැවීමකට වඩා ස්වාභාවික ක්‍රියාවලිය විසින් සරල ආකෘතියේ සිට අලුත් සහ සංකීර්ණ ආකෘති වලට පිවිස සංවර්ධනය වීම පරිනාමය ලෙස නිර්වචනය කළ හැකිය. එසේ ස්වාභාවධර්මය දෙවියන්වහන්සේ වෙනුවට ආදේශකල අතර පෘතුවිය මත පිවසේ සියලු අසුරුව විවිධත්වය උන්වහන්සේගේ පුද්ගලිකව මැවීමේ බලය පිළිබඳ ප්‍රකාශ නොකරන බවත්, ඒවා අතඹුවේ අසුරුව විපර්යාස බවත් පරිනාමවාදියෝ ප්‍රකාශකරත් !

- A පුෂ්පය.
- B ශාකය.
- C,D,E ක්‍රියාකාරී උගුල.
- 1. කෙළවර උගුල සහිත රොසෙට්ටුවේ පත්‍ර.
- 2. උගුල.
- 3. පත්‍රය මත මැස්සා.
- 4. උගුල ක්‍රියාත්මක කරන ස්පර්ශකෙඳි: වැසීමේ යාන්ත්‍රණය
- 5. උගුල වසන දත්.

මෙම උගුන්වම් කෙතරම් අසම්මත දැයි බැලීම සඳහා, අමෙරිකා එක්සත් ජනපදයෙහි, උතුරු කැරොලයිනාවේ හමුවන කෘමි භක්ෂක පැලෑටියට “චන්ස මැසි උගුල” නම් දෙවියන්වහන්සේගේ නිර්මාණය අවධානයෙන් පරීක්ෂාකරන්න. මෙය ඥාණාන්විත මැවුම්කරුවෙකුගේ අසුරුව නිර්මාණයක සාක්ෂියක්ද එසේ නැතිනම් පුද්ගලිකව වාසනාවක් තුළින් ක්‍රියාකරන අන්ධ අතඹුවදැයි කල්පනාකරන්න!

මේ සමග ඇති චිත්‍රවල, මලෙහි විවිධ කොටස් හඳුනාගෙන, උගුල ක්‍රියාකරන ආකාරය කල්පනා කරන්න. පැලෑටියේ පත්‍ර “රොසෙට්ටුවක” ආකාරයෙන් (B1 චිත්‍රය) පොළොවෙහි වැහිරී ඇත. සෑම පත්‍රයක්ම වාගේ උගුලක්සේ පෙනෙන සහ ක්‍රියාකරන පත්‍ර

තලයකින් කෙලවරවේ. උගුලේ කොටස් දෙක මැදින් සම්බන්ධව ඇති අතර රෝස වර්ණයෙන්, රතෙන් හෝ හරිතයෙන් වර්ණවත් වී පුෂ්පයක්සේ ආකාර්ෂණාත්මකව ඇත. නමුත්, එක් එක් උගුල සඳහා වර්ගරයන් හයක් වන ලෙස උගුලේ අභ්‍යන්තර මුදුන් පෘෂ්ඨයේ කුඩා “වර්ගරයන්” තුනක් ඇත (සංවේදී කෙඳි-C4 විත්‍රය බලන්න).

මෙම උගුල් මත ගොඩබසින කෘමීන් පැණි සොයමින් ඒවා ඇවිදිති. උගුල මත ඇති සංවේදී කෙඳි කෘමියෙකු විසින් කැළඹු විට, දැනුවත් දාර ක්ෂණිකව වැසී, බේරියාමට ඉඩක් නොදේ. (E විත්‍රය බලන්න). මෙම සංවේදී කෙඳි හය පිටි හෝ මයගීය දෙයක් අතර වෙනසද හඳුනාගනී. මක්නිසාද, එකවිට කෙඳි දෙකක් ස්පර්ශ වුවහොත් හෝ එකම කෙන්නද දෙවරක් ස්පර්ශවුවහොත් හෝ මස උගුල නොවැසෙයි. කුඩා දඬු කැබලි හෝ ගල් කැට උගුල ක්‍රියාත්මක නොකරයි!

එය වැසුණු විට, උගුල ක්‍රමිකව තව තවත් හඳවී, උගුලේ අභ්‍යන්තර පෘෂ්ඨයේ ඇති පිරිණ ගුණ්ථි මත ගොදුර මරීකාගනී. මෘදු ශරීර පොඩිකර දැමීමට මෙම උගුල් ශක්තිමත් වන අතර, අසුටු ඔනෑම කෘමියෙකු පිරිණ කිරීමට හැකි අම්ලයක් එම ගුණ්ථි ප්‍රාචය කරයි.

ගොදුරක් අසුටු විට සතියක් පුරා අම්ලය නොකඩවා සැපයීමට ගුණ්ථිවලට හැකිය. උගුල වැසුණු විට, එය “ආමාශයක්” ලෙසට පරිවර්තනය වන ක්‍රියාදාමය ආරම්භවේ.

එහි බොහෝ උගුල් සමග මෙම ශාකය, සහයෝගීතා අනුපිළිවෙලට එකඟතාවයෙන් ක්‍රියාකිරීමට නිර්මාණයවී ඇත. මෙය ප්‍රත්‍යක්ෂවම ඥාණවන්ත මැවුම්කරුවෙකුගේ බුද්ධිමත් නිර්මාණයකි.

උගුලේ විවිධ කොටස්වූ පත්‍ර දෙක, ඒවාගේ ඇමුණුම, දැනී සහිත දාර, “වර්ගර” කෙඳි, පිරිණ ගුණ්ථි, නිවැරදි අවස්ථාවේදී ශ්‍රාවය වන සාරවත් අම්ලය පිළිබඳ නැවත කල්පනා කර බලන්න. ගුණවත් නිර්මාණයකට හැර එවැනි ක්‍රමික සකස් කිරීමක් අක්‍රමික අහඹුවක් කෙසේ නිපදවන්නේද? එය විය නොහැකිය. විනස් මැසී උගුල පරිනාමය වූයේ කෙසේදැයි පෙන්වීමට උත්සාහ ගැනීමෙන්, පරිනාම

වාදය විකාරයක් ලෙස එළිදරව් වෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම, එසේ කිරීමට උත්සාහ දැරීමේදී, පරිනාමවාදියාම මැසි උගුලේ හසුවේ!

විකල්පය පිළිබඳ සිතන්න. උගුලේ කොටස් එක්කෝ වසර මිලියන ගණනාවක් තුළ එකින් එක “පරිනාමය” වූවාය, නැතහොත් දෙවියන්වහන්සේ ශාකය මැවූසේක! එම උගුල පරිනාමය වන්නට වසර මිලියන ගණනාවක් ගතවූ බැව් පරිනාමවාදියා ප්‍රකාශකරන්නාවූ නමුත්, සම්පූර්ණ පැලෑටිය නිමවූ පසු මිය එය ක්‍රියාත්මක නොවේ! භාග්‍යයකට එම පැලෑටියට මොළයක් නොමැත. නැතිනම් ඉව්ජාහංගත්වය තුළින් එය තමන්වම විනාශකරගනු ඇත! නමුත් පෙනීමට එය මොළය නොමැතිවත්, පරිනාමවාදියාට අනුව, වසර මිලියන ගණනාවක් තුළ එය පරිනාමයේ නිමගන්වී, නොහැකියාව කිරීමට උත්සාහ දරමින්, අසම්පූර්ණ උගුලක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට යත්න දරමින්, එක්තරා උපකල්පිත අවස්ථාවකදී එක්තරා නුවණැති පැළෑටියක් අධිමිනිස් බලයකින් (“ප්‍රාග්භාර්යය” නමැති වචනය අපි නොයොදන්නෙමු) අවශ්‍යය කුමක්දැයි සැනෙකින් සිතා බලා (මොළයක් නොමැතිව) එය සංවර්ධනය කිරීමට ආරම්භ කළේය!

අපගේ විස්තර කිරීම තුළ ඇති උපහාසය පිළිබඳ කරුණාකර සමාවන්න. නමුත් එසේ නොවීම මෙම පුද්ගලික පැලෑටිය පිළිබඳ පරිනාමවාදියා හේතු දක්වන්නේ කෙසේද! “මෙම පැලෑටිය පැවැත්මට පැමිණිය හැක්කේ එකම මාර්ගයකිනි: නිශ්චිත මැවීම මගිනි.

එදෙස නැවත බලන්න. පත්‍රය කෙලවර පිහිටි උගුලෙන් පුෂ්පය අසම්බන්ධව ඇති බැව් නිරීක්ෂණය කරන්න. බීජය තුළට පිටපත් වූවා නම් මිය, පත්‍රවල කුමන හෝ හැඩයේ වෙනස්වීමක් තම දාරකයා හට උරුමය කිරීමට නොහැකිය. පුෂ්පයට පමණක් මෙය කල හැකිද? සත්තකින්ම නොහැකිය! පරිනාමවාදියාට ඇති විකල්පය නම්, බීජය තුළදීම පරිනාමය ක්‍රියාත්මක වන බැව් උපකල්පනය කිරීමයි.

ඊනියා විද්‍යාඥයන් බබව විශ්වාස කිරීමට යැයි කියන්නේ කුමක්දැයි

දැන් සිතා බලන්න. සියලු ක්‍රියා සහිත මෙම සංකීර්ණ කාමී උගුල, බිජය සංවර්ධනය වූ පියවි ඇසට නොපෙනෙන සෛලය තුළ ඇතිවූ “වෙනස්කම්” වල ප්‍රතිපලයක් ලෙසත්, පරීනාමය යුගයේදී මෙම වෙනස්වීම් නොවැදගත් වූ බවත් (උගුල ක්‍රියා නොකරන බැවින්), එනිසා ඒවා “පරීනාමය” වූයේ පැහැදිලි හේතුවකට නොවන බවත් පිළිගන්නට ඔවුන් ඔබගෙන් ඉල්ලා සිටී!

සෛලයම සෑදී ඇත්තේ බොහෝ සංකීර්ණ කොටස් සහ පදාර්ථවලින් වන අතර වර්ණදේහ සහ ජාන වඩාත්ම විස්මවනය. වර්ණදේහ වනාහි පෝෂිත සහ න්‍යෂ්ටිය අම්ලවලින් සෑදී ක්ෂුද්‍ර පිත්ත පටි වන අතර වැඩිම සහ ප්‍රවේණිය සඳහා අණදී, පූර්ණ ශාකයේ හැඩය සහ ක්‍රියාව තීරණ කරයි.

එය අවට සිටින්නාවූ කාමින් හෝ කුඩා පීටින් ග්‍රහණය කර ගැනීම අරමුණු කරගත් එක් එක් පත්‍රය කෙලවර “විකස් මැසි උගුලක්” නිර්මාණය වීම සඳහා සෛලය මිලියන ගණනක් වාර තමන් ප්‍රජනනය කිරීමේදී, ප්‍රෝටීනවලින් සෑදී එම ක්ෂුද්‍ර පිත්ත පටි වලට බලපෑම සඳහා තම ද්‍රව නොනවතින ප්‍රවණ්ඩ අවස්ථාවක තබා ගැනීම උදෙසා සෛලයක් තුළ ක්‍රියා කල හැකි “ස්වාභාවික බලයන්” මොනවාද?

පැහැදිලිවම පරීනාමය න්‍යායය තර්කය සහ සත්‍යය අනවශ්‍යයේ ඉවත්කොට, අසම්මතය ආදේශකරයි: නමුත් වඩා බරබතල ලෙස, එය අප අවට ඇති අපූර්ව පීටි වස්තූන් සඳහා මැවුම්කරුවෙකුගේ අවශ්‍යතාවය ඉවත්කොට, සෑම පැවැත්මක්ම “ස්වාභාවික හේතූන්”ගේ ප්‍රතිපලයක් ලෙස විස්තර කිරීමට යත්න දරයි.

නමුත්, පුද්ගලයෝ තුළ විපර්යාස පරිසරයේ විවිධත්වය තුළින් රැගෙන එන බැව් තර්ක කල හැකිය. දෙමුහුන් කිරීම තුළින් වඩා හොඳ සතුන් ඇති නොවේද? එය එසේ වන්නට හැකි වුවද, එයට බැරඑවෙකු අශ්වයෙකු කිරීමට නොහැකි අතර පරීනාමය සැබැවින්ම ප්‍රකාශ කරන්නේ එයයි. දෙමුහුන් කරන ලද සත්වයා එසේම ඉන්නට

හැටිමෙන් සිදුවන්නේ කුමක්ද? සෑම බෝකරන්නේකුම දන්න පරිදි, උෟ නැවත තම වර්ගයා බවට ආපසු හැරේ.

මිනිසා පිළිබඳ විශ්මය

මනිස් ශරීරය අපූර්ව සහ ඉතා සංකීර්ණ ජීව යන්ත්‍රයකි. හදවත, රුධිරවාහිනී පද්ධතිය, පෙනහලු, ආදිය ජීවියාගේ ජීවිතය පවත්වාගෙන යාම සඳහා දැඩි සහ නිරන්තර ක්‍රියාවලියක යෙදෙන අතර, මෙය කෙතරම් පුදුමාකාර ලෙස කෙරේද යත්, කිසියම් අපිළිවෙලක් හෝ අනතුරකින් ඒබැව් නොහැඟෙන්නට, ඒ පිළිබඳව අප සම්පූර්ණයෙන්ම විසංඥය.

මේ සියල්ල මධ්‍යගෝලීයවක ක්‍රියාත්මකවූ අනුච්චක ප්‍රවීණයද? දෙවියන්වහන්සේගේ මනිමය උදෙසා මිනිසා සෑදූ බවත්, තමන්වහන්සේගේ මනිමය පිළිබිඹු කිරීම සඳහා බුද්ධිය දෙන ලද බවත් බයිබලය උගන්වයි. අභාග්‍යයකට, එම බුද්ධියම අණුවනකමේ සහ මෝසත්වයේ හේතු සඳහා වෛශ්‍යාවානියේ යොදවත්.

ශරීරයේ අපූර්ව යන්ත්‍රණයට උදාහරණයක් ලෙස, ඇස මගින් ශරීරය තුළට ගන්නා ආලෝකයේ පුදුමය සලකා බලන්න. ආලෝකය, සූර්යයා වැනි දීප්තිමත් වස්තූන්ගෙන් ආරම්භවන තරංග සංචලන දාමයක් බැව් විද්‍යාව පවසන අතර එය ආලෝකයේ දිශාවට සෘජු කෝණිකව සිරස් අතට කම්පනය වෙයි. ආලෝකය විවිධ තරංගවල සංකලනයක්වන අතර වැටෙන වැස්ස මත පරාවර්තනය වන සූර්යාලෝකයෙන් සෑදෙන දේදුන්නේ එහි වර්ණ පෙන්වයි. නිශ්චිත වර්ණය හෝ පැහැය අණුව මෙම තරංග ප්‍රමාණය වෙනස්වන නමුත් ඒවා මිලිමීටරයකින් 0.00042 ක පමණ ප්‍රමාණයකින් මධ්‍යවේ.

ඇස තුළින් දකින ආලෝකයේ සහ වර්ණයේ අලංකාරය අප අගය කරන අතර, එසේ හැකිව ඇත්තේ ඇසෙහි පිටුපස කොටසෙහි විසිරී ඇති දෘෂ්ටික ස්නායු කෙඳිවල ප්‍රසාරණයක්වූ රෙටිනාව (දෘෂ්ටිවිතානය) නමුත් සංවේදී පටලය නිසාය. එය මිලිමීටර 0.3175 ක් පමණ ඝණවූ නමුත්, එකක් මිලිමීටර් 0.03175 ක් ඝණවූ වෙනස්

ස්ථර දහයකින් සෑදී ඇත. ආලෝකය තත්පරයකට කිලෝමීටර් 300,000 ක වේගයෙන් ගමන් කරන බැවින්, අප දම්පැහැති මලක් දෙස බලන විට (දම්පැහැති තරංග කෙටිම ඒවා බැවින්), රෙටිනාව තත්පරයකට 750,000,000,000,000 කවැනි ප්‍රබල ශීඝ්‍රතාවයකින් කම්පනය වන බැව් නිශ්චය කිරීම සරල ගණිතමය ගණනයකි!

මැටුම්කරුවාණන් පිළිබඳව ගීතාවලිය කර්තෘ මෙසේ පැවසීම පුදුමයක් නොවේ: “මම ඔබට ස්තූතිකරන්නෙමි; මක්නිසාද මම භයානක ලෙසත් පුදුම ලෙසත් සාදන ලද්දෙමි. ඔබගේ කර්මාණ්ත ආශ්චර්යමත්ය; මාගේ ආත්මයද ඒ බව මනාකොට දැනිමි” (ගීතාවලිය 139:14). ඇසෙහි රෙටිනාවේ විශ්මය තුළ, ඔරලෝසුවක යන්ත්‍රණයට වඩා බිලියන 750ස් වාරයක් වඩා සුක්ෂම ජීවී ද්‍රව්‍යයක් මවන ලද, මැටුම්කරුවාණන්ගේ අනන්ත බලයෙහි උදාහරණයක් අපට ඇත. තත්පරයක් තුළ රෙටිනාව කම්පනයවන වාර ගණන සඳහා ඔරලෝසුව වසර 22 කට වඩා කලක් ස්පන්දනය විය යුතුය. නමුත් මනුෂ්‍යයා, දිව්‍යමය සහ ඥාණාන්විත මැටුම්කරුවෙකුගේ ඇඹීම නොව, අභ්‍යවේ අපූර්වත්වයට ස්මාරකයක් යැයි “අඥානතා කිය” (ගීතාවලිය 14:1).

පරීනාමවාදියාහට මිමැස්සෙකු වීදී!

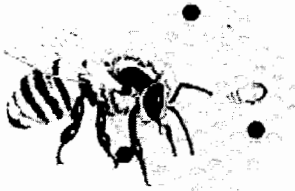
මිවදයක බහුලව ඇති විශ්මිත ඉවිසෙල බලන්න. එක් එක් සෙලයක්ම වැරදීමකින් තොරව සහජාසය මතින් මිමැස්සා සාදන පරිපූර්ණ ෂඩාස්‍රයකි. ඔබ එය සැදීමට උත්සාහ කරන්න! කෝදුවක්, කොණමාණයක්, හෝ විහිත ටතුරුසුයක් නොමැතිව පරිපූර්ණව ෂඩාස්‍රයක් ඇදීමට යත්න දරන්න. එය කල නොහැකි බැව් ඔබ සොයාගනු ඇත! නමුත් මිමැස්සා එය කරයි! කෙසේද?

තවදුරටත්, සෑම මිවදයකම සෙල කාණ්ඩ දෙකක් අඩංගු අතර, එකිනෙක දෙපැත්තට මුහුණලා විවෘතව ඇත. එසේ වුවද, එක් පැත්තක සෙල අනෙක් පැත්තේ සෙලවලට නිශ්චිතවම විරුද්ධ පැත්තේ නොපිහිටයි. මක්නිසාද, එක් එක් සෙලයක මාධ්‍යය, විරුද්ධ පැත්තේ ඇති සෙල තුනෙහි බිත්ති හමුවන ලක්ෂයට යාටි ඇත.

එසේ, සෛල වෙන් කරනා බිත්තිය බොහෝ ශක්තිමත් කර ඇත. මෙම බිත්ති පැතලි නොවේ. නමුත් එහි, නිශ්චිත කෝණයකට එකිනෙක හමුවන ස්තර තුනක් අඩංගුව ඇති අතර එමගින් සෛලයේ මධ්‍යය එහි ගැඹුරුම කොටස කරයි.

මිමැස්සන් සාදන කෝණයන් අංශක 109.28 සහ 70.32 වශයෙන් බැව් මැනීම මගින් ස්ථිරකොට ඇත. එවන් කාර්යයක් සඳහා යහපත්ම කෝණ විය යුත්තේ 109.26 සහ 70.34 බැව්, දැඩි සංකීර්ණ ගණනයක් මගින් ගණිතඥයන් විරූපය කළේය. වෙනත් වචනවලින් කිවහොත්, ගණිතඥයන් සහ මිමැස්සන් වෙනස් වූයේ කුඩා ප්‍රභේදයක්වූ අංශකයන් කලා දෙකක හෝ වෘත්තයකින් 1/10,800 ක කොටසකිනි. මිමැස්සි සෛලයක් වැනි කුඩා දෙයක් සඳහා එය අල්පිෂ්ට අවකාශයකි.

මෙවන් ක්ෂුද්‍ර කොටසකින් මිමැස්සෝ දෝෂසහගත වද? නැතහොත් ජ්‍යාමිතිකඥයෝ වැරදිවූවෝද? පසු කියැවූ දේ නිවැරදි බැව් පසුව ඔප්පුවුණි. මෙම පහදාදීම පිළිබඳ තාප්තිමත් නොවූ ස්කොට් ලන්ත ජාතික ගණිතඥයා වූ මැක්ලෝරීන්, මෙම ගැටළුව පිළිබඳ අලුත් සහ අවධාන පරීක්ෂණයකට තමා යොමුකළේය. ලක්ෂගණක වගුවල සුළු මුද්‍රණ දෝෂයක් නිසා, අංශකයකින් කලා දෙකක නිශ්චිත ප්‍රමාණයකින් පළමුව ලබාගත් ප්‍රතිපලය වැරදි බැව් ඔහු පෙන්වීය! එසේ, මිමැස්සෝ නිවැරදිවූ අතර ගණිතඥයෝ වැරදි වූහ!

මිමැස්සන්ගේ ඥානය පැමිණියේ කොතැනින්ද? මෙම කුඩා පිටින්නගෙන් නිහඬකරනු ලැබූ ඩාවින් පවා මෙසේ කීවේය, "මිමැස්සන් පිළිබඳ අපි කුමක් කියන්නෙමුද...?"

සැබැවින්ම කුමක් කියන්නෙමුද! පරීපූර්ණ ශබ්දයන් ලෙස තම

සෛල සාදාගැනීමටද, ගේ කුරුල්ලන් පිදුරුවලින් තම කුඩු සාදාගැනීමටද, බීවරයා අමුණු සාදාගැනීමටද, හාටුන් පොළොවෙහි වලවල්වල ලහිනිනටද හේතු කාරකවූ විශේෂිත සහජාසයන්, මේ සියල්ල වෙනස්වූ වර්ග පිළිබඳ මැවීමේ සාධනයයි: ඥානවන්ත සැමැස්මක් අනුව ක්‍රියාකරන අනන්ත මැවුම්කරුවෙකුගේ වැඩසිටීම සඳහා නිතඬ සාක්ෂිය.

පරීනාමවාදියා දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රඥාව එළිදරව්කරයි. නොදැනුවත්වම දෙවියන්වහන්සේගේ අපූර්ව පූර්වඥානය සහ ප්‍රඥවන්ත භාවය පිළිබඳ පරීනාමවාදියා තම සාක්ෂි සපයයි. මක්නිසාද යත්, අන්තිමයේ දවස්වල ඔහුගේ න්‍යායයේ වැඩම සහ බලපෑම පිළිබඳ දෙවියන්වහන්සේගේ වචන තුළ පැහැදිලිව අනාවැකි පවසා ඇති බැවිනි. බයිබලය මෙසේ ප්‍රකාශකරයි: “අන්තිම දවස්වලදී තමුන්ගේ තෘෂ්ණාව ලෙස හැසිරෙන්නාවූ උන්වහන්සේගේ ඊමේ පොරොන්දුව කොතැන්හිදැයි සරදම් කරමින් කියන්නාවූ කවටකම් කරන්නෝ පැමිණෙන්නෝයයි පළමුකොට දැනගනිමු. මක්නිසාද දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය කරණකොටගනන පුරානයේ පවත් අතසන්ද...පොළොවක්ද තිබුණු බවත්...ඔවුහු කැමැත්තෙන්ම මතකනැති කරති.”(2 පේතෘස් 3:4-5)

“අන්තිමයේ දවස්වල” මිනිසුන් මැවීමේ සත්‍යයන් “කැමැත්තෙන්ම මතකනැති කරන” බැව් පැහැදිලිව පවසන බයිබල් පුරෝකථනයක් මෙන්න. එයට විරුද්ධව ගෙනහැර දැක්විය හැකි සාක්ෂි වලට එරෙහිව පරීනාමවාදයේ ව්‍යාජත උගැන්වීම, මෙම අනාවැකිය සම්පූර්ණ විමකි. වර්ථමානයේ ප්‍රත්‍යක්ෂව පෙනෙන ප්‍රවනතාවයම දෙවියන්වහන්සේ අනාවැකි පැවසීම අපූර්ව දෙයක් නොවන්නේද? පෘතුවිය මත තම රාජ්‍යය පිහිටුවීම සඳහා ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ පැමිණීමට පෙර “අන්තිමයේ දවස්වල” ලක්ෂණයක් ලෙස ඇතිවන සදාචාරාත්මක පිරිනියායම සඳහා - මෙම වාදය වගකිවයුතු බැව් ශුද්ධලියවිලි පෙන්වයි. එසේ, පරීනාමය මිත්‍යාවේ ව්‍යාජත අන්ධ පිළිගැනීම සැලකිය යුතු “කාලයන්හි සලකුණකි”. පරීනාමවාදය වැනි දෙවියන්වහන්සේ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාවූ

ධර්මයකට නිස නැමීම ප්‍රතික්ෂේප කොට, බයිබලයේ නිසැක, අවවාදාත්මක වදන් වලට අපි කිකරුවිය යුතු වෙමු. එය ඊනියා උගත් මිනිසුන්ගේ ප්‍රකාශවලට එරෙහිව, සත්‍යය සේ සාධනය නොකළහැකි මායා පරිකල්පිත අධ්‍රැවික පිහිටන්නාවූ එකකි.

ඉහල ස්වර්ගයේ හෝ පහළ පෘතුවිය මත හෝ දර්ශනය වන්නාවූ මැවීමේ ආශ්චර්යයන් ජනනාව සැලකිල්ලට ගන්නාවේ. මැවුම්කරුවාණන්ගේ ඥානවන්ත භාවය පිළිබඳ මතිමයේ සංකේත මෙතැනදී ක්ෂණිකව හඳුනාගත හැකිය. බයිබලය අවධානයෙන් කියැවීම තුළින්, සියලු පැතිවලින් විද්‍යාමානවන්නාසේ පීචයේ සියලු විවිධත්වය සමග එහි සුක්ෂ්ම සැලැස්මේ පුද්ගලය මෙන් යමක් මෙම අසුර්ව ග්‍රන්තය තුළ ඇති බැව් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරගැනීමට යොමුවුවාවේ.

මැවීම, අභිප්‍රායක් සඳහා දෙවියන්වහන්සේ නොසාදන ලද බැව් නොසිතිය හැක. ආකාශයේ සහ පෘතුවියේ, මිනිසා තුළ සහ සියලු මැවීම තුළ ඇති සැලසුම් සහ ඥානවන්ත භාවය අප දැකීමේදී, මෙම පෘතුවිය මත පීචයට අනාගත අභිප්‍රායක් තිබිය යුතුය.

එම අභිප්‍රාය බයිබලය එළිදරව් කරයි. එය මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “මුළු පොළොව ස්වමිත්වහන්සේගේ තේජසෙන් පූර්ණකරනු ලබනවා සැබෑසේම...” (ගණන් කථාව 14:21). යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ නැවත පැමිණිය යුත්තේ ඒ නිසාය, බයිබලය පැවතීමට පැමිණ ඇත්තේ ඒ නිසාය: මිනිසාට දෙවියන්වහන්සේගේ එළිදරව්ව ගෙනඒමටත්, ඔහු ගැලවීම සඳහා කැඳවීමටත්ය. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ආගමනයේදී පෘතුවිය මත සදාකාල පීචය එම ග්‍රන්ථය ඔබට පිළිගන්වයි. (රෝම 2:6-7; එළිදරව් 22:12; ආනියෙල් 7:27).

ඔබ සඳහා වර්තමානයට පුදකලහැක්කේ කුමක්ද? මරණයෙන් අවසන්වන, කලකිරීම් සහ දුෂ්කරතාවයන් පිරි පීචයකි! නමුත් අනාගතය සඳහා කුමක්ද? එය රඳාපවත්නේ ඔබ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සහ දෙවියන්වහන්සේ සමග කරන්නාවූ දෙය මතය! වර්තමානයේ පෘතුවිය මත පවතින්නාවූ දේ පිළිබඳ ඔබ

සැබවින්ම තෘප්තීමත්ද? පවුල් ගොඩනැගිය යුතු අනාගතය පිළිබඳ
ඔබ ප්‍රීතීමත්ද? සියලු පැතිවලින් වර්ධනයවන්නාවූ දුෂ්ටතාවය ඔබට
පැහැදිලිව දැකගත නොහැකිද? වැඩිවන්නාවූ දුරාවාරය? දැනටමත්
මිනිස්වර්ගයා මුහුණදෙන දැවැන්ත ගැටළු?

මේ දේවල් සඳහා විසඳුම බයිබලය සතුය. දෙවියන්වහන්සේ සහ
බයිබලය කෙරෙන් ඔවුන් පන්නා දමන්නට හැකි පිඩනයක්
වර්තමානයේ ජනතාව මත ඇතිවූවද, මෙම බලපෑම් කෙරෙහි
විරෝධය පෑමට පරයාජිත කැපවීමක් සහ මානසික නිවහල්භාවයක්
පෙන්වීමටත්, අම්ල යහපතක්ම විය හැකි දේ අයැදිය යුතු බවත්
නැතුවත්භාවය ඔබට බලකර සිටී.

හිරණය ඔබ සතුය!

— ලෝගෝස් ප්‍රකාශන (පී මැන්ස්ෆීල්ඩ් විසින් සංස්කරණය කරන
ලදී).